

عنوان مقاله:

تحلیل انطباق برنامه های توسعه اقتصادی- اجتماعی با الگوهای سیاست گذاری سه گانه در دوران پهلوی دوم

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره 5، شماره 12 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سهیلا شاه ویسی - دانشجوی دکترای رشته علوم سیاسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان

اصغر پرتوی - استادیار و عضو هیات علمی گروه علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زنجان، زنجان، ایران

مهدی خوش ختی - استادیار روابط بین الملل، واحد زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی، زنجان، ایران.

خلاصه مقاله:

در راستای بررسی برنامه های توسعه در دوران پهلوی دوم باید بیان داشت که هیچ یک از برنامه های توسعه پیش از انقلاب نگاه جامع و بومی به توسعه نداشتند. می توان گفت که دولت ایران در دهه ۱۳۵۰ یعنی سال های اجرای برنامه های پنج گانه، دولتی کاملا وابسته بوده است. با طرح این سوال اصلی که «برنامه های توسعه اقتصادی-اجتماعی در دوره پهلوی دوم با کدام یک از روش های سیاست گذاری نهادی، انتخاب عمومی و مدل گروهی سازگاری داشته است؟»، مقاله حاضر به بررسی و تحلیل الگوهای سه گانه عصر پهلوی دوم پرداخته است. توسعه این دوره مبتنی بر ترقی و مدرنیزاسیون غربی بوده است. افزون بر این، عنصر دین در پیشرفت، آبادانی و در کل در نظام برنامه ریزی و طرح های توسعه نقش نداشته است؛ توسعه ای که به لحاظ کمی، فقط رشد اقتصادی را بدون در نظر گرفتن عوامل کیفی و بومی سازی توسعه مدنظر داشته است. توسعه اقتصادی و اجتماعی دوره پهلوی دوم در پنج برنامه، با دستاوردها و البته کاستی هایی همراه بوده است و هر یک از این پنج برنامه با یکی از الگوهای سه گانه سیاست گذاری سازگاری داشته است. مقاله حاضر، به بررسی انطباق برنامه های توسعه اقتصادی و اجتماعی دوره پهلوی دوم با الگوهای سیاست گذاری سه گانه پرداخته است.

کلمات کلیدی:

سیاست گذاری، توسعه اجتماعی-اقتصادی، دوره پهلوی دوم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1536926>

